

Roger Mas i la Cobla Sant Jordi, una combinació genial

Roger Mas i la Cobla Sant Jordi ofereixen tres concerts únics a Solsona

GALERIA D'IMATGES

(<http://www.nacioidigital.cat/naciosolsona/galeria/145/roger/mas/cobla/sant/jordi/concert>)

Roger Mas i la Cobla Foto: Ramon Estany

Amb les entrades exhaurides pràcticament per als tres concerts, el dimecres 28 de desembre Roger Mas i la Cobla Sant Jordi van oferir a Solsona la primera de les seves actuacions, davant d'un Teatre Comarcal ple de fidels seguidors, solsonins i solsonines que no volien perdre l'ocasió de viure en directe l'espectacle de l'enregistrament en directe del que serà el disc que es presentarà el 24 de març a la Sala Gran de l'Auditori de Barcelona.

La Cobla Sant Jordi va entrar en escena amb "El rei dels núvols" (una sardana composta per Guitó per l'ocasió) i donà pas al cantautor solsoní, que pujà a l'escenari amb "L'home i l'elefant".

L'estructura del concert va consistir en un reguitzell de cançons dels diferents treballs del Roger Mas, arrançades per a Cobla, un tema central especial i finalment, una excursió per la cançó europea (les "llengües cosines" com defineix Mas), arrançades també per a Cobla.

Explicat el preàmbul, Roger Mas encetà amb "Si tú m'ho dius" (Mística Domèstica), per seguir amb el tema de Casafont "Trist com el sòl", i una peça composta recentment dedicada al drama personal dels joves que s'amagaven de la guerra civil, "Emboscada".

Proseguí el concert amb un crescendo intimista, amb peces com "Caminant", "Michela" o "Si el mar tingués baranes". "El dolor de la bellesa" i "La ginesta".

El moment central de la nit va ser quan Roger Mas va presentar una peça que qualificava de Pi de les Tres Branques Musical, per que fussionava himnes musicals d'arreu dels països catalans, com la Moixaranga d'Algemesí, La balanguera o el Ball de l'Àliga de la Patum de Berga.

La darrera part del concert va ser un interessant recorregut per les cançons d'arreu d'Europa (els nostres cosins, com defineix Mas), acompanyades hàbilment pel so de la Cobla. Així van començar a sonar cançons italianes, franceses, galegues, basques... sonant totes en un personal accent solsoní. Destaquem la italiana "Amore que vieni", "Negra Sombra", i la francesa "L'àliga negra" que aquí coneixem per la versió de la Maria del Mar Bonet. La part més sorprenent i divertida va ser quan la Cobla i Roger Mas es van atrevir amb el cuplé "La bien pagá". I quan ja el públic tenia la pell de gallina després d'una hora i mitja de concert, el cantautor solsoní va enfilat "L'oda a Francesc Pujols", que va arrencar una gran ovació dels assistents, dempeus.

Encara, amb els bisos, Mas va posar dret el públic amb "La Santa Espina", donant per finalitzat més de dues hores de concert inoblidable.

Un moment del concert Foto: Ramon Estany